

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Cobzac Elena

Judecători - Țurcan Anatolie, Boico Victor, Pitic Mariana și Bejenaru Iurie

juducând recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privind-o pe

Cojuhari Angela xxxx, născută la xxxxx, originară din satul xxxxx, domiciliată în satul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 25.09.2013 - 27.03.2015;
2. Instanța de apel: 24.04.2015 - 29.09.2015;
07.04.2016 – 28.09.2016;
29.05.2017 – 05.10.2017;
23.02.2018 – 10.05.2018;
3. Instanța de recurs: 23.11.2015 - 01.03.2016;
02.12.2016 – 25.04.2017;
05.12.2017 – 23.01.2018;
25.07.2018 – 20.11.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 martie 2015 procesul penal privind învinuirea lui Cojuhari Angela în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

Corpurile delictelor: certificatul de divorț, cererile pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele lui Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni de achitare de către Mereacre Dumitru a taxei de stat în sumă de 180 lei, extras din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, după definitivarea sentinței a le păstra la dosar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 17 ianuarie 2001 Mereacre (Cojuhari) Angela, cunoscând cu certitudine faptul, că Judecătoria Ialoveni nu a examinat cauza civilă cu privire la desfacerea căsătoriei între ea și cet. Mereacre Dumitru, a întocmit, semnat și depus personal la OSC Ialoveni o cerere pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești cu Mereacre Dumitru și a anexat la cerere extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, confecționat ilegal de persoane neidentificate, care a atestat faptul desfacerii căsătoriei

între persoanele nominalizate, obținând astfel certificatul de divorț întocmit la 17 iulie 2001 de către Oficiul Stării Civile Ialoveni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cojuhari Angela a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Valah Alina în interesele inculpatei Cojuhari Angela prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Cojuhari Angela să fie achitată în baza art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale apelantul invocă, că instanța de fond a dat o apreciere incorectă faptelor și circumstanțelor de fapt ce au fost stabilite în cadrul examinării cauzei.

În contextul dat se menționează, că instanța de fond în motivarea soluției de condamnare a constatat pe de o parte, că învinuita nu are nici o tangență la falsificarea hotărârii judecătorești Ialoveni din 20 iunie 2000, fiind exclus din învinuire indicele infracțiunii prevăzut de lit. b) alin.2 art.361 CP, și anume: confecționarea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și obligații, săvârșit de două sau mai multe persoane, specificând că din probele administrate la materialele cauzei nu s-a demonstrat că inculpata Cojuhari Angela ar fi confecționat hotărârea privind desfacerea căsătoriei între ea și partea vătămată, iar mai apoi instanța relevă faptul că inculpata ar fi folosit acest document oficial pentru perfectarea la oficiul stării civile a actului de divorț.

În aceste circumstanțe apărarea consideră aberantă condamnarea lui Cojuhari Angela, în condițiile în care partea vătămată Mereacre Dumitru ulterior folosește acest act de divorț pentru înregistrarea căsătoriei lui cu o altă persoană or, în cadrul examinării dosarului civil la cererea lui Mereacre Dumitru către Cojuhari Angela privind partajul averii s-a constatat, că prin hotărârea Judecătorești Ialoveni din 03 august 2011 a fost anulată înregistrarea certificatului de divorț înscris în registrul de stare civilă sub nr. 100 din 17.07.2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, iar prin hotărârea din 27.09.2012 a fost recunoscută nulă căsătoria încheiată între Mereacre Dumitru și Boaghi Natalia, căsătorie înregistrată de către Primăria s. Costești r. Ialoveni la data de 02.08.2001.

În aceeași ordine de idei, apărarea mai indică că instanța de judecată a considerat că nu au fost prezentate careva probe care ar confirma faptul că pârâta Cojuhari Angela ar fi obținut intenționat ilegal divorțul de reclamantul Mereacre Dumitru. Sau, că ea ar fi știut de ilegalitatea acestuia, menționând totodată, că prin hotărârea Judecătorești sect. Buiucani mun. Chișinău din 27.09.2012, în vigoare la data de 17.10.2012, temeiul de drept al admiterii cererii de anulare a căsătoriei au fost prevederile art.15 al.1 lit. a) Codului Familiei și anume că nu se admite încheierea căsătoriei dintre persoane dintre care cel puțin una este deja căsătorită.

Prin urmare în motivarea poziției relevate în cererea de apel, partea apelantă invocă, că instanța de fond a considerat că prin hotărârea Judecătorești sect. Buiucani

mun. Chișinău din 27.09.2012 privind anularea căsătoriei n-a fost constatată existența circumstanțelor indicate de către reclamantul Mereacre Dumitru precum că el n-ar fi cunoscut, în general, despre existența căsătoriei dintre el și Boaghi Natalia și că această căsătorie a fost încheiată în mod ilegal, deoarece instanța a constatat și declarat anume nulitatea acesteia. Astfel, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că în ședința de judecată n-au fost acumulate probe concludente care ar fi confirmat faptul că începând cu luna iunie a anului 2000 părțile se aflau în raporturi de familie și administrau o gospodărie comună, iar căsătoria dintre părți, în virtutea circumstanțelor create, se menține numai datorită formalităților de ordin juridic, inclusiv că solicitările lui Cojuhari Angela privind desfacerea căsătoriei încheiată la 28.04.1995 de către Primăria s. Costești r-nul Ialoveni, trecută în registru sub nr. 23, între Mereacre Dumitru și Mereacre (Cojuhari) Angela și constatarea faptului încetării reale a raporturilor de familie și a lipsei gospodăriei comune între și Cojuhari Angela, începând cu luna iunie a anului 2000, sunt întemeiate, fiind admise.

Subsecvent, apelanții indică că hotărârea Judecătoria Ialoveni din 20 martie 2014 privind respingerea cererii lui Mereacre Dumitru și admiterea cererii reconvenționale înaintată de către Cojuhari Angela a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014 și prin decizia Curții Supreme de Justiție, rămânând definitivă și irevocabilă.

În concluzia circumstanțelor indicate, partea apărării susține că Mereacre Dumitru a fost cel care a fost interesat în desfacerea căsătoriei cu inculpata, pentru ca peste o lună a oficializa relația sa cu Boaghe Natalia, iar cea care a înregistrat căsătoria lui a fost nașa de cununie a fratelui său, Sulă Eugenia, care atunci era secretarul primăriei s. Costești r-nul Ialoveni, astfel consideră că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza învinuirii cererile către OSC privind desfacerea căsătoriei scrise de inculpată, însă referitor la semnătura din cerere din numele lui Mereacre Dumitru, pentru partea apărării au apărut dubii de către cine a fost executată.

În acest context menționează, că în baza ordonanței procurorului din 11 ianuarie 2013 s-a dispus ordonarea expertizei grafoscopice, iar prin raportul de expertiză nr. 426 întocmit de către expertul Cazacu Emilia a fost imposibil de răspuns categoric la întrebarea a doua „*dacă semnătura este efectuată de către Mereacre Dumitru*”, din motivul prezentării unui volum insuficient de mostre de scris, în special absența mostrelor libere de scris și a semnăturii lui Mereacre Dumitru (pagina 11 din raport), însă în același timp expertul răspunde cu certitudine la alte întrebări ce țin la fel de efectuarea semnăturii lui Mereacre Dumitru.

Astfel, reieșind din cele expuse, invocând că concluziile expertului sunt neclare, contradictorii, neîntemeiate și chiar există îndoieli cu privire la obiectivitatea expertului vizat care a condus la întocmirea acestor concluzii, și totodată, ținând cont de faptul, că pentru stabilirea autorului scrisului de pe actele ce au stat la baza emiterii certificatului de divorț nr. 100 din 17 iulie 2001, și anume a semnăturii lui Mereacre Dumitru, este nevoie de a colecta mostre de la acesta, în opinia părții apelante acest fapt duce inevitabil la numirea unei expertize repetate care urmează a fi efectuată de către un Centru National al experților judiciari și specialiștilor de performanță din

Moldova, care va răspunde la aceleași întrebări care au fost formulate în ordonanța procurorului din 11.01.2013.

În același context, apelanții menționează că au înaintat o cerere privind numirea expertizei repetate, însă instanța a respins cererea, iar din aceste considerente susțin că dubiile referitor la cine a efectuat semnătura lui Mereacre Dumitru în cererea privind desfacerea căsătoriei nu au fost înlăturate, de aceea susțin că instanța de fond nu putea să pună la baza sentinței de condamnare acest raport de expertiză care nu răspunde la întrebările formulate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul N. Babcinschi în numele inculpatei, care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2016, recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, apelul declarat de avocat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat **recurs ordinar** avocatul A. Valah în numele inculpatei care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei, pe motiv că în acțiunile ei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, iar în susținerea solicitării sale a indicat aceleași motive, enumerate la pct.5 din prezenta decizie.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2017, recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

10. Prin **decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017** apelul declarat de avocatul A.Valah în numele inculpatei A.Cojuhari a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A. Cojuhari a fost achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) Cod penal, pe motiv că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța nu a dat apreciere probelor administrate de organul de urmărire penală și luate în considerație la baza vinovăției inculpatei de prima instanță și respectiv, nu a respins argumentat aceste probe, ce ar combate învinuirea incriminată inculpatei;

- *avocatul V.Bobeica* în numele părții vătămate D. Mereacre, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, solicit casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a dispus achitarea inculpatei și nu a combătut probele ce au fost puse de

prima instanță la baza soluției de condamnare și care, analizate în ansamblu, întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal, astfel că prin probe s-a demonstrat care este rolul și acțiunile lui A.Cojuhari, cum a acționat aceasta și care acțiuni culpabile îi sunt incriminate.

12. Prin *decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2018*, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Bobeica Vasile în numele părții vătămate Mereacre Dumitru, admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

13. Prin *decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018* a fost admis apelul declarat de avocatul Valah Alina în interesele inculpatei Cojuhari Angela, casată sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 martie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cojuhari Angela a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

13.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, netemeinicia concluziei instanței de fond, care contrar prevederile art.101 din Codul de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatei Cojuhari Angela în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

Instanța de apel a reținut că, prin rechizitoriu, Cojuhari Angela se învinuiește de faptul că, în perioada nestabilă în cadrul urmăririi penale, persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în mod ilegal au confecționat extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, cu privire la desfacerea căsătoriei între Mereacre Dumitru și Mereacre (Cojuhari) Angela.

Ulterior, Cojuhari Angela, cunoscând cu certitudine faptul că Judecătoria Ialoveni nu a examinat cauza civilă cu privire la desfacerea căsătoriei între ea și Mereacre Dumitru, având scopul folosirii documentelor oficiale false, urmărind intențiile sale criminale îndreptate spre obținerea ilegală a divorțului cu soțul său, Mereacre Dumitru, la 17 iulie 2001, a prezentat Oficiului Stării Civile Ialoveni extrasul falsificat al hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000, care a înregistrat divorțul și l-a trecut în registrul de stare civilă la 17 iulie 2001 sub nr.100, cauzând, astfel daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale cet.Mereacre Dumitru.

În sensul celor reținute, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de fond, a concluzionat că, nu demonstrează existența elementelor faptei prejudiciabile, în acțiunile inculpatei Cojuhari Angela și anume confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat, că atât din declarațiile părții vătămate Mereacre Dumitru, cât și din declarațiile inculpatei Cojuhari Angela, și nici din alte înscrisuri cercetate în cadrul examinării cauzei penale, nu se constată ferm că anume Cojuhari Angela a confecționat, a deținut și a prezentat extrasul din hotărârea Judecătoriei raionului Ialoveni din 20.06.2000, pentru eliberarea certificatului de divorț or, din cererile depuse la 17.07.2001, pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele Mereacre Angela și Mereacre Dumitru, adresate oficiului OSC Ialoveni, se atestă faptul că extrasul din hotărârea Judecătoriei raionului Ialoveni din 20.06.2000 pur și simplu s-a anexat, iar careva probe pertinente, cum ar fi de exemplu declarațiile funcționarului din cadrul OSC Ialoveni care ar indica persoana care a prezentat actul oficial fals, nu au fost prezentate la materialele cauzei penale.

De asemenea, instanța de apel, a reținut că în speță *lipsa laturii obiective* a infracțiunii imputate or, instanța de fond a omis să constate prin probe concludente și pertinente că anume Cojuhari Angela a comis falsul actului oficial cu un scop anume, adică scopul falsificării actului menționat nu a fost dovedit or, nu s-a constatat legătura cauzală dintre persoanele neidentificate care au confecționat actul respectiv și faptul că confecționarea a vizat scopul inculpatei Cojuhari Angela de a prezenta extrasul din hotărârea Judecătoriei raionului Ialoveni din 20.06.2001 autorităților statale, respectiv, confecționarea ori falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenta de infracțiune.

Concomitent, instanța de apel a conchis că nu a fost constatată latura subiectivă a infracțiunii, care se manifestă prin vinovăție intenționată, fiind stabilită lipsa intenției inculpatei de a confecționa, deține și folosi documentul oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații or, în materialele cauzei penale nu au fost prezentate probe care ar demonstra ferm că ultima prin intenție directă a falsificat actul oficial și anume „extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2000” care a servit temei de înregistrare a desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț.

Instanța de apel a subliniat, că nu a fost constatată înțelegerea Angelei Cojuhari cu două sau mai multe persoane de săvârșirea infracțiunii, dintre care, conform doctrinei, cel puțin două să aibă calitatea de autori, or, deși la materialele cauzei a fost anexată ordonanța de disjungere a materialelor din 05.09.2013 într-o cauză penală aparte, până în prezent pe marginea cauzei penale disjuncte nu a fost prezentată nici o soluție.

Cu referire la agravanta „referitor la un document de importanță deosebită” instanța de apel a notat, că din conținutul noțiunii agravantei menționate nu este cert prin ce acuzarea caracterizează importanța deosebită a documentului, care sunt dimensiunile temporale și spațiale ale documentului, or instanța de judecată nu este în drept de a stabili anumite criterii de apreciere a documentului de importanță deosebită la discreția sa, deoarece va pune inculpata într-o stare de insecuritate juridică.

În ceea ce privește agravanta „soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor persoanelor fizice”, instanța de apel a specificat că acuzarea în învinuirea adusă nu a evidențiat prin ce se manifestă daunele în proporții mari și asupra căror drepturi și interese ocrotite de lege ale lui Mereacre Dumitru se reflectă.

Reieșind din cele relevate, instanța de apel a reținut, că probatoriul existent la care s-a referit instanța de fond în sentință în nici un caz nu demonstrează existența elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, imputate inculpatei Cojuhari Angela, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care sentința urmează a fi casată, cu achitarea Cojuhari Angela învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

14. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de Circumscripție Chișinău – Sâli Radu indicând, ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin.1) pct.6) CPP, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018 cu menținerea sentinței fără modificări.

14.1. În motivarea cererii de recurs *procurorul* a indicat, că decizia instanței de apel prin care inculpata Angela Cojuhari a fost achitată, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpatei și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Indică acuzarea că instanța de apel nu a îndeplinit strict prevederi ale legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr.22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, iar, ne pronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel cum cere art.435 CPP, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Menționează recurentul, că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpatei și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Achitând-o pe A. Cojuhari, relatează procurorul, că instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal pe semnele, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice. Or, din declarațiile ce au fost puse la baza sentinței de condamnare nu rezultă nici o probă pertinentă, concludentă și utilă ce ar contura concluzia precum că în acțiunile inculpatei există elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Indică acuzarea că, n-au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel ansamblu de probe administrat legal la faza urmăririi penale și supuse cercetării în cursul procesului: și anume declarațiile inculpatei Cojuhari Angela, declarațiile părții vătămate Mereacre Dumitru, martorului Mereacre Ion, procesului-verbal din 05.05.2011 potrivit căruia au fost ridicate de la OSC Ialoveni, cererile pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele lui Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, chitanța emisă de „Banca de Economii” SA fil. 32 Ialoveni de achitare de către Mereacre Dumitru a taxei de stat în sumă de 180 lei, extras din hotărârea Judecătoriai Ialoveni din 20.06.2000, care au fost cercetate, recunoscute ca corpuri delictive și anexate la materialele cauzei penale (f.d.41-47), raportul de expertiză nr. 426 din 15 martie 2013, conform cărora, inscripțiile manuscrise, ce completează rubricile cererii pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru și cererii pentru desfacerea căsătorie pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Angela, ambele adresate oficiului ASC Ialoveni, au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela, ale cărei mostre de scris au fost prezentate. Semnăturile din numele lui Mereacre Dumitru, plasate la rubricile „semnătura plătitorului din chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni, prin are Mereacre Dumitru a achitat taxa de stat în sumă de 180 lei, „semnăturile declaranților: el” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru, probabil au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela. Semnătura din numele lui Mereacre Angela, plasată la rubrica „semnăturile declaranților: ea” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Angela, adresată oficiului OSC Ialoveni, a fost executată de Mereacre (Cojuhari) Angela, (f. d. 84-101).

Conform procesului verbal de examinare a obiectului din 05.05.2011, au fost examinate bonul de plată, cererea din numele cet. Mereacre Dumitru, cererea din numele cet. Mereacre Angela, Extrasul din hotărârea Judecătoriai Ialoveni, ridicate de la OSC Ialoveni, ce au stat la baza divorțului dintre Mereacre Dumitru și Mereacre Angela și care ulterior au fost recunoscute în calitate de corp delict, (f. d. 46-47).

Confirmarea Judecătoriai Ialoveni prin care se atestă faptul că acțiunea civilă privind desfacerea căsătoriei între Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, conform registrelor alfabetice pentru anul 2000 nu a fost înregistrată, (f.d. 38);

În cadrul percheziției la domiciliul inculpatei A. Cojuhari au fost găsite și ridicate certificatul de divorț seria BM nr. 119978 întocmit la 17 iulie 2001 de către OSC Ialoveni, fapt confirmat prin procesul-verbal de percheziție din 26.05.2011 (f.d.59).

Conform procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.05.2011, a fost examinat Certificatul de divorț Seria BM nr. 119978 întocmit la 17 iulie 2001, de către Oficiul Stării Civile Ialoveni. Certificatul este eliberat în ziua când a avut loc divorțul la 17.07.2001, de către OSC Ialoveni cet. Cojuhari Angela, care ulterior a fost recunoscut ca corp delict și anexat la materialele cauzei penale (f.d.61-63);

Prin hotărârea Judecătoriai Ialoveni din 08.08.2011, certificatul de divorțul înscris în registrul de stare civilă sub nr. 100 la 17.07.2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui Merereacre Dumitru și Mereacre Angela a fost anulat (f. d. 105).

Astfel, prin probele administrate, acuzarea consideră că în acțiunile inculpatei Cojuhari Angela se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile, potrivit laturii obiective a infracțiunii încriminate, or conform materialelor cauzei penale și declarațiilor părții vătămate D. Mereacre s-a constatat cu certitudine că, anume inculpata a deținut și a folosit documentul oficial fals, și anume extrasul din hotărârea Judecătorei Ialoveni din 20.06.2000, care atestă faptul desfacerii căsătoriei, deoarece A. Cojuhari a achitat taxa de stat indicată în hotărârea nominalizată și tot ea s-a prezentat la Oficiul de Stare Civilă Ialoveni, unde a depus două cereri din numele lui A. Mereacre și D. Mereacre privind desfacerea căsătoriei și a anexat extrasul menționat.

Totodată, menționează acuzarea, că cererile pentru desfacerea căsătoriei au fost întocmite și semnate de inculpată, iar Mereacre D. nu a participat nici la una din aceste acțiuni, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 426 din 15.03.2013 (f. d.84, vol. I), prin care s-a constatat că semnăturile din numele lui D. Mereacre plasate la „rubricile ” semnătura plătitorului din chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni, prin care D. Mereacre a achitat taxa de stat în sumă de 180 lei, datată cu 17.07.01 și „semnăturile declaranților”, din cererea pentru desfacerea căsătoriei în baza hotărârii judecătorești din numele lui D. Mereacre, probabil au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela.

Cu privire la raportul de expertiză nr.426 din 15.03.2013 este de menționat că acesta nu trezește dubii cu privire la temeinicia concluziilor finale, deoarece la efectuarea expertizei au fost respectat toate cerințele față de procedura de executare a expertizei și întocmirea raportului de expertiză prevăzute de Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr. 1086 din 23.06.2000.

Urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatei în condițiile în care partea vătămată D. Mereacre ulterior folosește acest act de divorț pentru înregistrarea căsătoriei cu o altă persoană, deoarece conform declarațiilor părții vătămate, acesta nu cunoștea despre căsătoria cu N. Boaghi înregistrată la primăria Costești, raionul Ialoveni și a menționat că pe N. Boaghi o cunoaște, este verișoara lui A. Cojuhari și în relații de căsătorie cu ea nu a fost, iar o probă contrară în acest sens nu a fost prezentată, la materialele dosarului lipsește certificatul de căsătorie eliberat de către OSC în forma prevăzută de lege.

Mai mult, potrivit conținutului buletinului de identitate eliberat pe numele lui D. Mereacre, în fișa de însoțire lipsește ștampila cu mențiunea privind căsătoria cu N. Boaghi.

Totodată, urmează a fi apreciate critic și argumentele precum că partea vătămată este principalul beneficiar al certificatului de divorț, or potrivit materialelor s-a constatat că ultimul la 20.05.2011 a înaintat cerere de chemare în judecată cu privire la anularea înregistrării actului de divorț, cererea fiind admisă prin hotărârea judecătorei Ialoveni din 03.08.2011, prin care s-a hotărât anularea înregistrării certificatului de divorț, înscris în registru de stare civilă din 17.07.2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui D. Mereacre și A. Mereacre. (f. d. 105 vol. I).

De asemenea D. Mereacre a depus o cerere de chemare în judecată privind recunoașterea nulității căsătoriei cu N. Boaghi, iar prin hotărârea judecătorească din Chișinău din 27.09.2012, cererea a fost admisă, fiind recunoscută nulă căsătoria încheiată între D. Mereacre și N. Boaghi de către primăria Costești la 02.08.2011 (f. d. 107 vol. I).

Instanța de judecată corect a apreciat extrasul din hotărârea judecătorească, care atestă faptul desfacerii căsătoriei, după urmările juridice pe care le are ca document de importanță deosebită.

Gradul lezării drepturilor și intereselor ocrotite de lege a părții vătămate D. Mereacre în speța dată indică la cauzarea de daune în proporții mari.

În consecință, acuzarea consideră sentința primei instanțe în partea referitoare la constatarea vinei inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c), d) Cod penal ca fiind certă și axată pe probe, neprezentând dubii referitoare la temeinicia concluziilor corespunzătoare. Acuzarea consideră întemeiată concluzia instanței de fond privind încetarea procesului penal în privința inculpatei, pe motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, potrivit art. 60 Cod penal.

15. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

15.1. După cum rezultă din actele cauzei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018 Cojuhari Angela, a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de 361 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate a constatat că, probatoriul administrat nu dovedește vinovăția inculpatei în confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligații și anume „extrasul din hotărârea Judecătorei Iaoveni din 20.06.2000”, care a servit temei de înregistrarea desfacerii căsătoriei sub nr.100 din 17.07.2001 și eliberarea certificatului de divorț, ajungând la concluzia de a o achita pe Cojuhari Angela de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) c) și d) Cod penal, deoarece nu a fost probată prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate. Or, în opinia instanței de apel, prin probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu a fost confirmată vinovăția lui Cojuhari Angela în confecționarea deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi.

Analizând conținutul deciziei recurate, instanța de recurs, consideră că instanța de apel, cercetând probele prezentate de acuzare, nu le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate versiunea și probele apărării, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a dat o apreciere superficială probelor și argumentelor procurorului din apel și anume:

- *declarațiilor părții vătămată Mereacre Dumitru care a confirmat că nu a cunoscut despre divorț și că aflat în 2010 când a început să-și perfecteze actele pentru a doua cetățenie.*

Totodată, instanța de apel a dat o superficială apreciere probelor scrise prezentate de acuzare și nu și-a argumentat soluția respingerii acestora, în raport cu cele stabilite de prima instanță, și anume:

- *raportului de expertiză nr. 426 din 15 martie 2013, conform căruia, inscripțiile manuscrise, ce completează rubricile cererii pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru și cererii pentru desfacerea căsătorie pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Angela, ambele adresate oficiului ASC Iaoveni, au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela, ale cărei mostre de scris au fost prezentate;*

- *semnăturile din numele lui Mereacre Dumitru, plasate la rubricile „Semnătura plătitorului” din chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Iaoveni, prin*

care Mereacre Dumitru a achitat taxa de stat în sumă de 180 lei, „semnăturile declaranților: el” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru, probabil au fost executate nu de însuși Mereacre Dumitru, dar au fost executate de către o altă persoană, prin procedeul imitației unor semnături autentice ale titularului;

- semnăturile din numele lui Mereacre Dumitru, plasate la rubricile „semnătura plătitorului din chitanța emisă de „Banca de Economii” SA filiala 32 Ialoveni, prin care Mereacre Dumitru a achitat taxa de stat în sumă de 180 lei, „semnăturile declaranților: el” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Dumitru, probabil au fost executate de Mereacre (Cojuhari) Angela;

- semnătura din numele lui Mrereacre Angela, plasată la rubrica „semnăturile declaranților: ea” din cererea pentru desfacerea căsătoriei pe baza hotărârii judecătorești, din numele lui Mereacre Angela, adresată oficiului OSC Ialoveni, a fost executată de Mereacre (Cojuhari) Angela (f.d.84-101);

- confirmării Judecătoriei Ialoveni prin care se atestă faptul că acțiunea civilă privind desfacerea căsătoriei între Mereacre Dumitru și Mereacre Angela, conform registrelor alfabetice pentru anul 2000 nu a fost înregistrată, (f.d.38);

- procesului-verbal de examinare a obiectului din 26.05.2011, prin care a fost examinat Certificatul de divorț Seria BM nr. 119978 întocmit la 17 iulie 2001, de către Oficiul Stării Civile Ialoveni. Certificatul este eliberat în ziua când a avut loc divorțul la 17.07.2001, de către OSC Ialoveni cet. Cojuhari Angela, care ulterior a fost recunoscut ca corp delict și anexat la materialele cauzei penale (f.d.61-63);

- hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 08.08.2011, prin care certificatul de divorț înscris în registrul de stare civilă sub nr. 100 la 17.07.2001 de către OSC Ialoveni pe numele lui Merereacre Dumitru și Mereacre Angela a fost anulat (f. d. 105)”.

Astfel, instanța de apel nu și-a argumentat soluția și n-a combătut constatările primei instanțe, care a admis probele prezentate de acuzare, ajungând la concluzia, că în acțiunile inculpatei Cojuhari Angela se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile, potrivit laturii obiective a infracțiunii încriminate, constatând cu certitudine că anume inculpata a deținut și a folosit documentul oficial fals, și anume extrasul din hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20.06.2000 (care n-a fost adoptată), prezentând-o la Oficiul de Stare Civilă Ialoveni, pentru a primi certificatul de divorț, achitând taxa de stat, a depus două cereri din numele său și a soțului D. Mereacre pentru primirea certificatului privind desfacerea căsătoriei.

Totodată, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatei Cojuhari Angela, care are dreptul de a nu se autoincrimina și un cumul de probe expuse selectiv și preluate din hotărârea primei instanțe.

De asemenea, instanța de apel, reținând ca fiind veridice declarațiile inculpatei potrivit cărora pe tot parcursul procesului penal vina nu a recunoscut-o, cât și declarațiile martorului Ionaș Natalia și hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20.03.2014 pripit le-a pus la baza hotărârii de achitare, fără a fi evaluate în coroborare cu celelalte probe.

Totodată, Colegiul ține să menționeze că instanța de apel a concluzionat că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, pe motiv că lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate.

Sub aspectul vizat, urmează a se reține că obiectul material al faptei infracționale analizate îl reprezintă documentele oficiale false.

Latură obiectivă constă în acțiunea prejudiciabilă, care are mai multe modalități normative alternative dintre care face parte inclusiv – **confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false** care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Potrivit rechizitoriului, se reține că, fapta inculpatei Cojuhari Angela a fost încadrată în prevederile art. 361 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, după semnele calificative: **confeccionare, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.**

Instanța de fond, în cadrul examinării cauzei, a constatat că, acțiunile inculpatei Cojuhari Angela urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 361 alin.(2) lit. c) și d) din Codul penal, după semnele calificative: **deținerea și folosirea documentelor oficiale false ce acordă drepturi și eliberează de obligații, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice**, fiind exclusă din învinuire indicele infracțiunii prevăzut de lit. b) și anume: **confeccionarea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și obligații, săvârșit de două sau mai multe persoane**, specificând că din probele administrate la materialele cauzei nu s-a demonstrat că inculpata ar fi confecționat hotărârea privind desfacerea căsătoriei între ea și partea vătămată.

Instanța de apel, prin decizia din 10 mai 2018, a ajuns la concluzia că inculpata urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzute art. 361 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, după semnele calificative: **confeccionare, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.**

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel prematur a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Cojuhari Angela de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 al. 2 lit. b), c) d) Cod penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, fără a analiza la modul cuvenit acțiunile și intenția inculpatei, prin prisma normei date, ținând cont de cumulul de probe administrat de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de fond, și fără a-și argumenta soluția și a combate constatările instanței de fond.

Rezumând cele menționate instanța de recurs constată, că soluția achitării lui Cojuhari Angela a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, luând ca bază versiunea apărării, fără a combate constatările primei instanțe, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța de apel fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, în viziunea Colegiului, prematur le-a respins.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Cojuhari Angela privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.2 lit. b), c), d) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Or, examinând apelul înaintat, instanța de apel urma să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, și să-și motiveze legal soluția, ce la caz nu s-a efectuat.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Totodată, se reține, că instanța de apel, a ignorat indicațiile instanței de recurs, date în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2018, care sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare, potrivit dispozițiilor art. 436 al. (2) Cod de procedură penală, și a comis practic aceleași erori de drept.

În concluzie, Colegiul penal constată că hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Deși, procurorul este de acord cu sentința primei instanțe și solicită, casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, Colegiul menționează că, această soluție nu poate fi menținută, deoarece eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art.414 Cod de procedură penală trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

Totodată, Colegiul reține, că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont și de Hotărârea Curții Constituționale nr.12 privind declararea neconstituționalității lit. c) de la alin.(2) al art. 361 Cod penal.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu.

Casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-o pe *Cojuhari Angela xxxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2018**.

Președinte

Cobzac Elena

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Pitic Mariana

Bejenaru Iurie